

Livsophold ved Fiskeri i Limfjorden, naar de først ere komne til den Alder, hvor de ikke længer kunne gaa paa Havet, fremgaar af en Skrivelse, jeg for nogle Maaneder siden modtog der oppe fra, og hvoraf jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse et Par Linier. Det hedder blandt andet deri: „Forholdene her ere i den senere Tid blevne helt utaalelige, idet omtrent samtlige Fiskere have paadraget sig Mulkter flere Gange, og Mulkterne ere efterhaanden blevne saa store, at de ikke kunne betale, men ere nødte til at afsone dem, hvilket kun er til Forargelse. Det hedder ganske rigtigt, at man kun i Nødstilfælde er berettiget til at sejle igennem fra Solnedgang til Solens Opgang, men hvad er „Nødstilfælde?“ At den ene Mand bliver syg og ikke kan bestille noget, anser jeg for Nødstilfælde, men det er ikke Nødstilfælde, siger Politiet. I saa Tilfælde kunne de jo søge Land andetsteds eller kvittere deres Vaad“. Det er jo en Sag, som ikke kan behandles paa denne Maade. Det kan dog ikke gaa an, at Øvrigheden sætter sig paa det Standpunkt, at den siger: Naar et Par fattige Fiskere ere ude i Limfjorden for at fiske, og den ene bliver syg og ikke kan gøre Tjeneste, ja, saa maa de ikke mellem Solnedgang og Solens Opgang sejle gennem et laaset Vand med deres Garn i Baaden, saa maa de kvittere Garnene. Naar de saa maa gaa hjem uden deres Garn og komme igen for at hente dem, kunne de risikere, at Garnene ere drevne fuldstændig bort, at Garnene ere gennemsejlede af et Fartøj, eller, hvad der undertiden hænder, ere tilsandede under en Storm af de Sandmasser, som gennem Aggerkanalen føres ind i den vestlige Del af Limfjorden. Der maa altsaa træffes en Ordning af dette Spørgsmaal. Jeg har i Dag kun taget Ordet for at bebude, at jeg til 2den Behandling agter at stille et Ændringsforslag, der bliver nøjagtig af samme Ordlyd som det, Tinget den 19de Januar 1889 vedtog om samme Sag med et meget betydeligt Flertal. Jeg haaber, at Folketinget, naar Forslaget kommer frem, vil stille sig ligesaa velvilligt til det som den Gang.

Bønløkke: For mig, staar det som det bedste om hele Spørgsmaalet angaa-

ende Fiskerisagen blev taget op igen til samlet Drøftelse, thi at ordne dette Spørgsmaal eller disse Spørgsmaal stykkevis er ikke heldigt efter min Mening. Det, den ene Egn's Fiskere trænge til, trænger den andens ikke til og omvendt. Det er derfor bedst, at hele dette Spørgsmaal blev overvejet samlet, saa at der kunde komme noget godt ud deraf. Der staar ganske vist dette store Spørgsmaal os imellem, nemlig Grundejerns Ret til Aalefiskeri, men jeg kan ikke se andet, end at der i sin Tid maa komme en saadan Stemning frem, som vil give Folketingets store Flertal Medhold i, at vi ikke maa fordærve Fiskeriet for Fiskerne blot for at støtte Grundejerne. De laasede Vande, hvorom der nu er Tale, anser jeg for en meget uheldig Institution i og for sig, men paa den anden Side erkender jeg, at vi ikke godt kunne løse disse to laasede Stykker Vand, medens vi lade alle andre være laasede. Det forekommer mig, at de alle bør følges ad. Det bør gennemses nøjagtig; om vi ikke kunne løse dem allesammen. Skulde der være et eller andet Vand, som det absolut er nødvendigt at beholde laaset, faar man jo finde sig deri.

Hvad der gælder om Laasningen, gælder til Dels ogsaa om Vedtægtsvandet, om ikke just i saa høj Grad. Ja, man kan paastaa, at de paagældende kunne faa disse Vande løste, naar de ere enige derom; men det er ikke saa let for Smaafiskerne at faa dette gjort, naar de større Fiskere ikke ville være med dertil. Mit Standpunkt i Fiskerisagen er dette, at vi maa gøre Saltvandsfiskeriet saa frit som muligt for Fiskerne. Det er saamænd et saa besværligt Liv de føre, at vi bør lette dem, saa vidt vi kunne, at faa Løn for deres Arbejde. Da nu imidlertid dette Spørgsmaal er kommet frem, anser jeg det for det rigtigste, at det ogsaa bliver underkastet Undersøgelse i et Udvalg, naar 1ste Behandling er sluttet. Og det skal jeg anbefale, idet jeg hermed slutter mine Bemærkninger.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dalsgaard): Ja, den højtærede Landbrugsminister var jo ikke nogen særlig varm Ven af at gaa til en stykkevis Reform af Fiskeriloven, og det Standpunkt